

**Riktlinjer om
förlusttäckningskapaciteten hos
försäkringstekniska avsättningar och
uppskjutna skatter**

Inledning

- 1.1. Enligt artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet ("Eiopaförordningen")⁽¹⁾ har Eiopa utarbetat riktlinjer om förlusttäckningskapaciteten hos tekniska avsättningar och uppskjutna skatter.
- 1.2. Dessa riktlinjer hänvisar till artikel 103 c och 108 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet ("Solvens II")⁽²⁾ och även till artiklarna 83 och 205–207 i genomförandeåtgärderna⁽³⁾.
- 1.3. Riktlinjerna riktar sig till tillsynsmyndigheter enligt Solvens II.
- 1.4. Följande riktlinjer är avsedda att lägga grunden för en konsistent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsistent tillämpning av unionsrätten i samband med beräkningen av justeringarna av solvenskapitalkravet för förlusttäckningskapaciteten hos försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter.
- 1.5. Riktlinjerna 1–14 tillämpas på individnivå på försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder standardformeln och i förekommande fall även på grupper som använder standardformeln.
- 1.6. Riktlinje 15–22 gäller grupper som använder standardformeln och metod 1, antingen ensam eller i kombination med metod 2. Om metod 2 används ensam tillämpas inte riktlinjerna 15–22 eftersom justeringen för förlusttäckningskapaciteten hos försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter dessutom inte görs på gruppnivå. När metoderna används i kombination gäller riktlinjerna endast för den konsoliderade delen av gruppen.
- 1.7. Riktlinjerna omfattar inte värderingen av försäkringstekniska avsättningar eller uppskjutna skattefordringar och skulder i Solvens II-balansräkningen, eftersom dessa omfattas av artikel 15 i genomförandeåtgärderna.
- 1.8. Begreppet "uppskjuten skatt" används i Solvens II-direktivet i två sammanhang: dels för att beskriva poster i Solvens II-balansräkningen, dels i samband med beräkningen av skattejusteringar i samband med solvenskapitalkravet. För att undvika förvirring införs genom följande riktlinjer termen "teoretisk uppskjuten skatt" för poster som använts vid beräkningen av justeringen.
- 1.9. För dessa riktlinjer har följande definition formulerats:
 - "Teoretisk uppskjuten skatt" avser summan av produkterna av alla relevanta och väsentliga skattesatser och alla relevanta och väsentliga förändringar i temporära skillnader mellan Solvens II-värderingen och värderingen för skatteändamål, som följer av den omedelbara förlust

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48–83

⁽²⁾ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1–155

⁽³⁾ EUT L 12, 17.01.2015, s. 1–797

som avses i artikel 207.1 i genomförandeåtgärderna. I det enklaste fallet, där det bara finns en skattesats och alla förluster bidrar till en förändring av temporära skillnader, utgörs de teoretiska uppskjutna skatterna av produkten mellan den enhetliga skattesatsen och förlusten som avses i artikel 207.1 i genomförandeåtgärderna. "Teoretiska uppskjutna skatter" utgör inte skillnaden mellan uppskjuten skatt före och efter stress⁽⁴⁾. Ett företag bör bedöma vilka belopp av de teoretiska uppskjutna skatterna som skulle kunna medges i Solvens II-balansräkningen efter stressförlusten.

1.10. Termer som inte definieras i dessa riktlinjer har den betydelse som definieras i de rättsakter som anges i inledningen.

1.11. Riktlinjerna ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.

Avsnitt I: Justering för förlusttäckningskapaciteten hos försäkringstekniska avsättningar

Riktlinje 1 – Beräkning av det primära solvenskapitalkravet

1.12. Vid beräkning av effekterna av ett scenario för primärkapital, enligt vad som avses i artikel 83 i genomförandeåtgärderna, bör företag

- (a) hålla kassaflöden avseende framtida diskretionära förmåner oförändrade och inte diskontera om dem,
- (b) endast diskontera om kassaflöden som avser garanterade förmåner, om scenariot påverkar strukturen för riskfria ränteperioder, särskilt stressen på räntenivån.

1.13. Företag bör ta hänsyn till kraven som anges i punkt 1.12 vid utformningen av sådana framtida förvaltningsåtgärder som avses i artikel 83.2 a i genomförandeåtgärderna.

Riktlinje 2 – Metod för bestämning av kapitalkravet för undergrupper vid beräkningen av det primära solvenskapitalkravet

1.14. Utan att det påverkar tillämpningen av riktlinje 1 bör tillsynsmyndigheterna, när beräkningen av en modul eller undergrupp av det primära solvenskapitalkravet är baserad på effekterna av ett scenario, tillåta företagen att bestämma kapitalkravet baserat på respektive kapitalkrav som härleds för att beräkna det primära solvenskapitalkravet netto på följande sätt:

- (a) Beräkna värdet av framtida diskretionära förmåner med hänsyn till effekterna av scenariot,
- (b) Beräkna skillnaden mellan värdet av framtida diskretionära förmåner i den aktuella Solvens II-balansräkningen och det värde som avses i punkt (a) ovan,

⁽⁴⁾ Ett exempel på begreppet teoretiska uppskjutna skatter återfinns i en bilaga till den förklarande texten.

- (c) Lägga skillnaden i punkt (b) till kapitalkravet för modulen eller undergruppen som härleddes för att beräkna det primära solvenskapitalkravet netto.

Riktlinje 3 – Stressens effekt på framtida diskretionära förmåner i nettoberäkningen

- 1.15. Vid fastställande av den effekt ett scenario har på framtida diskretionära förmåner som ingår i de försäkringstekniska avsättningar som avses i artikel 206.2 b i genomförandeåtgärderna, bör företagen beakta
- (a) effekterna av scenariot på framtida vinster,
 - (b) de framtida förvaltningsåtgärderna när det gäller fördelningen av framtida diskretionära förmåner som svar på scenariot.
- 1.16. Vid beräkning av det primära solvenskapitalkravet netto bör företag ta hänsyn till olika stressade räntenivåer, inklusive eventuella ändringar av den relevanta riskfria räntesatsen för relevanta durationer, som används för att diskontera kassaflöden avseende framtida diskretionära förmåner.

Riktlinje 4 – Framtida återbäringsräntor

- 1.17. Om antaganden om framtida förvaltningsåtgärder efter ett scenario som avses i artikel 206.2 b i genomförandeåtgärderna omfattar förändringen av framtida återbäringsräntor, bör företag i omfattningen av förändringen ta hänsyn till arten och omfattningen av underliggande stress.

Riktlinje 5 – Företagsledningens åtgärder

- 1.18. Företag bör göra antaganden om framtida förvaltningsåtgärder när det gäller fördelningen av framtida diskretionära förmåner som är förenliga med deras nuvarande affärspraxis.
- 1.19. Vid beräkning av justeringen för förlusttäckningskapaciteten hos försäkringstekniska avsättningar bör företag göra antaganden om framtida förvaltningsåtgärder på en detaljnivå som återspeglar alla väsentliga och relevanta rättsliga, reglerande eller avtalade restriktioner för fördelningen av framtida diskretionära förmåner.

Avsnitt II: Justering för förlusttäckningskapaciteten hos uppskjutna skatter – beräkning

Riktlinje 6 – Detaljer i beräkning

- 1.20. Företagen bör utföra beräkningen av justeringen för förlusttäckningskapaciteten hos uppskjutna skatter på en detaljnivå som återspeglar alla väsentliga och relevanta bestämmelser i alla tillämpliga skattesystem.

Riktlinje 7 – Värderingsprinciper och metoder

- 1.21. Företag bör beräkna justeringen för förlusttäckningskapacitet hos uppskjutna skatter genom att stressa Solvens II-balansräkningen och fastställa konsekvenserna för skatterna i företaget. Justeringen bör då beräknas med utgångspunkt i temporära skillnader mellan de stressade Solvens II-värdena och motsvarande siffror för skatteändamål.
- 1.22. I enlighet med kraven i artikel 15.1 i genomförandeåtgärderna bör företagen ta hänsyn till alla tillgångar och skulder som redovisas för solvens- eller skatteändamål i beräkningen av förlusttäckningskapaciteten av uppskjutna skatter.
- 1.23. Utan hinder för punkt 1.22 bör tillsynsmyndigheterna tillåta företag, vid fastställandet av de skattemässiga konsekvenserna av förlusten som avses i artikel 207.1 i genomförandeåtgärderna, att använda en strategi som bygger på genomsnittliga skattesatser, förutsatt att de kan visa att de genomsnittliga skattesatserna bestäms på lämplig nivå, och att väsentliga felaktigheter i justeringen undviks genom en sådan strategi.

Riktlinje 8 – Förlustanalys

- 1.24. Om företag använder en strategi som bygger på genomsnittliga skattesatser bör de allokera den förlust som avses i artikel 207.1 i genomförandeåtgärderna till dess orsaker i enlighet med artikel 207.5 i genomförandeåtgärderna, om beräkningen av justeringen i den uppskjutna skatten på aggregerad nivå inte återspeglar alla väsentliga och relevanta bestämmelser i gällande skattesystem.
- 1.25. När allokeringen som anges i punkt 1.24 inte återspeglar alla väsentliga och relevanta bestämmelser i gällande skattesystem, bör företagen allokera förlusten på balansposter med en tillräcklig detaljgrad för att uppfylla detta krav.

Riktlinje 9 – Regler för överföring av vinster eller förluster

- 1.26. Om ett företag har ingått avtal om överföring av vinst eller förlust till ett annat företag eller är bundet av andra regler enligt gällande skattelagstiftning i medlemsstaten (skattegrupper) eller en regel där sådan överföring sker eller bedöms ske genom en kvittning av sådana förluster mot vinster i ett annat företag enligt tillämpliga skattekonsolideringsregler i medlemsstaten (skatteenhet), bör företaget ta dessa avtal eller överenskommelser i beaktande vid beräkningen av justeringen för förlusttäckningskapaciteten av uppskjutna skatter.
- 1.27. Om det är avtalat och sannolikt att en förlust kommer att överföras till ett annat företag eller om sådan överföring av förlusten inträffar eller anses ske genom en avräkning av sådana förluster mot vinster i ett annat företag ("mottagande företag") efter att företaget ("överlåtande företag") lider den omedelbara förlust som avses i artikel 207.1 i genomförandeåtgärderna, bör det överlåtande företaget bara erkänna den relaterade justeringen för uppskjuten skatt i den

mån betalning eller annan förmån kommer att erhållas i utbyte mot överföring av teoretiska skatteförluster.

- 1.28. Det överlåtande företaget bör bara erkänna betalningen eller förmånen att erhållas i den utsträckning som en uppskjuten skattejustering kunde erkännas enligt riktlinje 10 om förlusten inte överlåtits.
- 1.29. Det överlåtande företaget bör endast erkänna betalning eller förmåner att erhållas om arrangemanget eller avtalet är rättsligt bindande och verkställande för det överlåtande företaget med avseende på överföringen av dessa poster.
- 1.30. Om värdet av betalningen eller förmånen att erhållas är villkorat av solvens- eller skatteställningen för det mottagande företaget eller för den nuvarande skattekonsolideringen (skatteenheten) som helhet, bör det överlåtande företaget basera värderingen av betalningen eller förmånerna att erhållas på en tillförlitlig skattning av det värde som förväntas att erhållas i utbyte mot förlustöverföringen.
- 1.31. Det överlåtande företaget bör kontrollera att det mottagande företaget kan uppfylla sina skyldigheter i stressade förhållanden, nämligen efter att ha lidit av solvenskapitalkravets stress om det övertagande företaget är föremål för Solvens II.
- 1.32. Det överlåtande företaget bör återspegla alla skatter som ska erläggas på betalningen eller erhållen förmån i summan av teoretiska uppskjutna skatter.
- 1.33. Om det mottagande företaget är föremål för Solvens II bör det inte erkänna den överförda förlusten i beräkningen av justeringen för förlusttäckningskapaciteten hos uppskjutna skatter.

Avsnitt III: Justering för förlusttäckningskapaciteten hos uppskjutna skatter – redovisning

Riktlinje 10 – Tillfällig natur

- 1.34. Företag bör redovisa teoretiska uppskjutna skattefordringar utifrån deras tillfälliga karaktär. Redovisningen bör baseras på i hur stor utsträckning kvittning är tillåten enligt gällande skattesystem. Detta kan inkludera kvittning mot tidigare skatteskulder eller nuvarande eller sannolika framtida skatteskulder.

Riktlinje 11 – Undvikande av dubbelräkning

- 1.35. Företagen bör se till att uppskjutna skattefordringar som kan hänföras till den omedelbara förlust som definieras i artikel 207.1 i genomförandeåtgärderna inte stöds av samma uppskjutna skatteskulder eller framtida beskattningsbara vinster som redan stöder redovisningen av uppskjutna skattefordringar för värderingsändamål i Solvens II-balansräkningen i enlighet med artikel 75 i Solvens II-direktivet.

1.36. Företag bör i sin redovisning av teoretiska uppskjutna skattefordringar i en stressad Solvens II-balansräkning följa de principer som anges i artikel 15 i genomförandeåtgärderna.

Riktlinje 12 – Redovisning baserad på framtida vinster

1.37. Om redovisningen av teoretiska uppskjutna skattefordringar stöds av en bedömning av framtida beskattningsbar vinst, bör företag redovisa de teoretiska uppskjutna skattefordringarna i den omfattning det är sannolikt att de kommer att ha tillräckligt med framtida beskattningsbar vinst tillgänglig efter att de lidit den omedelbara förlusten.

1.38. Företag bör använda lämpliga metoder för att bedöma den tillfälliga karaktären av de teoretiska uppskjutna skattefordringarna och tidpunkten för framtida beskattningsbara vinster som uppfyller följande krav:

- (a) Bedömningen är i enlighet med artikel 15.3 i genomförandeåtgärderna.
- (b) Bedömningen tar hänsyn till utsikterna för företaget efter att ha lidit den omedelbara förlusten.

Riktlinje 13 – Undantag i fall där bevisande av behörighet är betungande

1.39. Tillsynsmyndigheterna bör tillåta företag att bortse från teoretiska uppskjutna skattefordringar i beräkningen av justeringen för förlusttäckningskapaciteten där det skulle vara alltför betungande för företaget att styrka sin behörighet.

Riktlinje 14 – Teoretiska uppskjutna skatteskulder

1.40. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 207.4 i genomförandeåtgärderna, bör företag inkludera de teoretiska uppskjutna skatteskulder som härrör från den omedelbara förlust som definieras i artikel 207.1 i genomförandeåtgärderna i beräkningen av justeringen för förlusttäckningskapaciteten hos uppskjutna skatter.

Avsnitt IV: Justering för förlusttäckningskapaciteten hos försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter på gruppnivå – allmänna bestämmelser

Riktlinje 15 – Omfattning

1.41. Försäkrings- och återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget bör endast använda justeringen för förlusttäckningskapaciteten hos försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter, när metod 1 eller en kombination av metoder används, till den del av de konsoliderade uppgifterna som fastställs i enlighet med artikel 335.1 a, b och c i genomförandeåtgärderna.

Avsnitt V: Justering för förlusttäckningskapaciteten hos försäkringstekniska avsättningar på gruppnivå

Riktlinje 16 – Scenarier

1.42. Om standardformeln kräver val mellan alternativa scenarier bör valet göras på gruppnivå. För att härleda förlusttäckningskapaciteten hos försäkringstekniska avsättningar i undergrupper vid gruppberäkningen bör scenariot som är relevant för gruppen beräknas för varje försäkrings- och återförsäkringsföretag som konsolideras i enlighet med artikel 335.1 a, b och c i genomförandeåtgärderna på grundval av tillämpningen av formeln i riktlinje 17.

Riktlinje 17 – Beräkning av det primära solvenskapitalkravet

1.43. Vid fastställande av gruppörlusttäckningskapaciteten hos försäkringstekniska avsättningar på undergruppnivå bör försäkrings- och återförsäkringsföretaget, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget härleda gruppens nettoberäkning av solvenskapitalkravet på undergruppnivå utifrån följande formel, med tanke på förlusttäckningsförmåga hos försäkringstekniska avsättningar i varje försäkrings- och återförsäkringsföretag som konsolideras i enlighet med artikel 335.1 a, b och c i genomförandeåtgärderna, omräknat utifrån relevant scenario om tillämpligt:

$$netSCR_{sub-module}^{group} = grossSCR_{sub-module}^{group} + \sum_{solo} \alpha^{solo} (grossSCR_{sub-module}^{solo} - netSCR_{sub-module}^{solo}) \cdot \min(1; \frac{FDB^{solo}}{grossSCR^{solo} - netSCR^{solo}})$$

där:

- α^{solo} representerar den procentsats som används för att upprätta den sammanställda redovisningen,
- FDB^{solo} representerar den totala mängden FDB på individnivå, vid behov justerad för den gruppinterna transaktionen i enlighet med artikel 339.2 i genomförandeåtgärderna,
- $netSCR_{sub-module}^{solo}$ och $grossSCR_{sub-module}^{solo}$ bör bestämmas i enlighet med riktlinje 16,
- $grossSCR^{solo}$ och $netSCR^{solo}$ representerar den aggregerade $netSCR_{sub-module}^{solo}$ och $grossSCR_{sub-module}^{solo}$ för varje försäkrings- och återförsäkringsföretag, antingen genom användning av den relevanta standardformelns korrelationsmatriser eller genom den godkända interna modellen.

1.44. Värdet på nBSCR i artikel 206.1 i genomförandeåtgärderna bör härledas med antingen standardformelns aggregeringsmatriser eller den godkända interna modellen. Värdet av framtida diskretionära förmåner i artikel 206.1 i genomförandeåtgärderna bör motsvara den del av framtida diskretionära förmåner som hänför sig till den del sammanställda data som fastställts i enlighet med artikel 335.1 a, b och c i genomförandeåtgärderna.

Riktlinje 18 – Transaktioner inom gruppen

1.45. Om den del av den bästa skattningen för försäkringstekniska avsättningar som relaterar till framtida diskretionära förmåner för de enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag justeras för transaktioner inom gruppen, i linje med artikel 339.2 i genomförandeåtgärderna, bör det sammanlagda beloppet för framtida diskretionära förmåner på gruppnivå justeras i enlighet med detta när sammanställda data upprättas.

Riktlinje 19 – Övre gräns

1.46. Justeringen för förlusttäckningen hos försäkringstekniska avsättningar på gruppnivå bör inte överstiga summan av justeringarna för förlusttäckningen hos försäkringstekniska avsättningar i försäkrings- och återförsäkringsföretagen som konsolideras i enlighet med artikel 335.1 a, b och c i genomförandeåtgärderna.

Riktlinje 20 – Alternativ beräkning

1.47. Alternativt till beräkningen som föreslås i riktlinje 17, när det finns en rimlig nivå av homogenitet bland framtida diskretionära förmåner i försäkrings- och återförsäkringsföretaget med ägarintresse samt försäkrings- och återförsäkringsföretaget som konsoliderades i enlighet med artikel 335.1 a, b och c i genomförandeåtgärderna inom gruppen, bör försäkrings- och återförsäkringsföretaget, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget beräkna förlusttäckningskapaciteten hos försäkringstekniska avsättningar på gruppnivå enligt riktlinje 21.

1.48. Försäkrings- och återförsäkringsföretaget med ägarintresse eller försäkringsholdingbolaget ska kunna bevisa för grupp tillsynsmyndigheten att en rimlig nivå av homogenitet säkerställs inom de framtida diskretionära förmånerna inom gruppen, utifrån gruppens verksamhets- och riskprofil.

Riktlinje 21 – Alternativ beräkning

1.49. I enlighet med riktlinje 20 bör försäkrings- och återförsäkringsföretaget, försäkringsholdingföretaget med ägarintresse eller det blandade finansiella holdingföretaget beräkna justeringen för förlusttäckningskapaciteten hos försäkringstekniska avsättningar enligt följande formel:

där

- Adj_{TP}^{solo} är justeringen för förlusttäckningskapaciteten hos försäkringstekniska avsättningar för varje försäkrings- och återförsäkringsföretag som konsoliderades i enlighet med artikel 335.1 a, b och c i genomförandeåtgärderna.

- α^{solo} representerar den procentsats som används för att upprätta den sammanställda redovisningen.

- Kvoten $\frac{SCR^{diversified^*}}{\sum_{solo} \alpha^{solo} SCR^{solo^*}}$ representerar den proportionella justeringen på grund av diversifieringseffekter på gruppnivå och i synnerhet på täljaren $SCR^{diversified^*}$ ⁽⁵⁾ är solvenskapitalkravet beräknat på grundval av sammanställda data i enlighet med artikel 336 a i genomförandeåtgärderna, men innan justeringen för förlusttäckningskapaciteten hos försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter. Nämnaren SCR^{solo^*} är solvenskapitalkravet innan justeringen för förlusttäckningskapaciteten hos försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter i varje försäkrings- och återförsäkringsföretag som konsoliderades i enlighet med artikel 335.1 a, b och c i genomförandeåtgärderna.

Avsnitt VI: Justering för förlusttäckningskapaciteten hos uppskjutna skatter på gruppnivå

Riktlinje 22 – Beräkning

1.50. Försäkrings- och återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ska beräkna justeringen för förlusttäckningskapaciteten av uppskjutna skatter enligt följande formel:

$$Adj_{DT}^{group} = \frac{SCR^{diversified^{**}}}{\sum_{solo} \alpha^{solo} SCR^{solo^{**}}} \times \sum_{solo} \alpha^{solo} Adj_{DT}^{solo}$$

där:

- α^{solo} representerar den procentsats som används för att upprätta den sammanställda redovisningen,
- Adj_{DT}^{solo} är individjusteringen för förlusttäckningseffekten hos uppskjuten skatt för varje (åter)försäkringsföretag som konsoliderades i enlighet med artikel 335.1 a, b och c i genomförandeåtgärderna,
- $SCR^{solo^{**}}$ är solvenskapitalkravet efter LAC-justering för försäkringstekniska avsättningar och innan LAC-justering för uppskjuten skatt för varje försäkrings- och återförsäkringsföretag som konsoliderades i enlighet med artikel 335.1 a, b och c i genomförandeåtgärderna, och
- $SCR^{diversified^{**}}$ ⁽⁶⁾ är solvenskapitalkravet beräknat med utgångspunkt i de konsoliderade uppgifterna i enlighet med artikel 336 a i genomförandeåtgärderna efter LAC-justering för försäkringstekniska avsättningar och innan LAC-justering för uppskjuten skatt.

⁽⁵⁾ $SCR^{diversified^*}$ är lika med följande belopp, vid tillämpning av standardformeln:
 $SCR^{diversified^*} = BSCR^{diversified} + SCR^{diversified}_{operational}$

⁽⁶⁾ $SCR^{diversified^{**}}$ är lika med följande belopp, vid tillämpning av standardformeln:
 $SCR^{diversified^{**}} = BSCR^{diversified} + SCR^{diversified}_{operational} + Adj_{TP}^{group}$

Efterlevnads- och redovisningsregler

- 1.51. Det här dokumentet innehåller riktlinjer som utfärdats enligt artikel 16 i Eiopa-förordningen. Behöriga myndigheter ska i enlighet med artikel 16.3 i Eiopa-förordningen med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer och rekommendationer.
- 1.52. Behöriga myndigheter som följer eller avser att följa dessa riktlinjer bör införliva dem i sitt regelverk och tillsynssystem på ett lämpligt sätt.
- 1.53. De behöriga myndigheterna ska meddela Eiopa att de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, eller i annat fall ange skälen till att de inte följer dem, inom två månader från det att de översatta versionerna har offentliggjorts..
- 1.54. Om Eiopa inte har fått något meddelande från en myndighet inom denna tidsfrist kommer denna myndighet att anses bryta mot bestämmelserna och rapporteras i enlighet med det.

Slutlig bestämmelse om omprövning

- 1.55. Dessa riktlinjer ska bli föremål för omprövning av Eiopa.